

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/169/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812010047
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3812010047.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. apríla 2015 prejednal odvolania prokurátorky Okresnej prokuratúry Prievidza a obžalovaného

A. U.
nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom A., G. XX/XX, t.č. v mieste bydliska,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 2T/14/2012-266 zo dňa 18.06.2014 a takto

r o z h o d o l :

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e sa v napadnutom rozsudku celý výrok o treste a výrok o povinnosti v skúšobnej dobe zaplatiť zameškané výživné.

Pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku Okresného súdu Prievidza č. 2T/14/2012 zo dňa 12.12.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. 23To/42/2013 zo dňa 12.11.2013 z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný A. U. o d s u d z u j e podľa § 322 ods. 3 Tr. por., § 207 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 1, 4 Tr. zák. sa obžalovaný pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

II.

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný A. U. bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 2T/14/2012-266 zo dňa 18.06.2014 uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/14/2012 zo dňa 12.12.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 23To/42/2013 zo dňa 12.11.2013 z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2,3 písm. b) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. b) Tr. zák. na skutkovom základe, ako je uvedený v bode 2) rozsudku Okresného súdu Prievidza č. 2T/14/2012 zo dňa 12.12.2012.

Bol za to odsúdený podľa § 207 ods. 3, § 51 ods. 1, § 38 ods. 4, § 37 písm. m) Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 30 mesiacov s probačným dohľadom, výkon ktorého mu bol podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. podmenečne odložený na skúšobnú dobu tri roky. Podľa § 51 ods. 4 písm. d) Tr. zák. súd obžalovanému uložil povinnosť v skúšobnej dobe zaplatiť zameškané výživné 4.692,11 €.

Podľa § 285 písm. a) Tr. por. bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 28.04.2008 v Prievidzi vylákal od B.. C. L., na základe zmluvy o pôžičke sumu 900.000,- Sk s tým, že ju vráti do 19.05.2008, hoci vedel, že peniaze v určenej lehote poškodenému nevráti, pretože bol nezamestnaný a mal aj ďalšiu nesplatenú pôžičku, peniaze poškodenému B.. C. L. nevrátil, čím mu spôsobil škodu 29.874,53 € (900.000,- Sk).

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie prokurátorka okresnej prokuratúry, ako aj obžalovaný. Odvolanie prokurátorky smerovalo proti výroku o treste. V dôvodoch odvolania poukazovala na to, že obžalovaný bol v minulosti trikrát súdne trestaný, naposledy v roku 2005, za trestný čin podľa § 148 ods. 1, 4 Tr. zák. k nepodmienečnému trestu odňatia slobody na 3 roky so zaradením do prvej nápravno-výchovnej skupiny. Dňa 27.04.2006 bol z výkonu trestu odňatia slobody podmenečne prepustený so skúšobnou dobou na 3 roky a 6 mesiacov. Prokurátorka poukazovala na to, že obžalovaný páchal väčšiu časť trestného činu zanedbania povinnej výživy v skúšobnej dobe podmenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Z uvedeného dôvodu súd prvého stupňa pochybil a konal v rozpore s ustanovením § 49 ods. 2 Tr. zák., pokiaľ obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmenečne odložil. Žiadala preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 Tr. por. a v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obžalovanému podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., § 37 písm. m), § 38 ods. 4 Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody v prvej polovici zákonného rozpätia upravenej trestnej sadzby a na výkon trestu ho zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Odvolanie obžalovaného smerovalo proti výroku o vine z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b) Tr. zák. Podľa jeho názoru výrok rozsudku súdu prvého stupňa nie je vecne správny a vychádza z nesprávneho vyhodnotenia dôkazov a nesprávneho právneho posúdenia danej veci a tiež neobsahuje predpísané náležitosti v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por., je nepreskúmateľný, nakoľko nereaguje na obhajobu obvineného a nevysporadúva sa s ňou. Obžalovaný preukázateľne plnil výživné poštou a oprávnené nepriznali všetky platby výživného. Žiadal vyžiadať doklady od E., čo mu nebolo umožnené prakticky vykonať. Navyiac, súd v danej veci neskúmal úmysel obžalovaného a vôbec neposudzoval jeho schopnosti výživné plniť. Taktiež poukazoval na nesprávnu právnu kvalifikáciu konania obžalovaného, pretože hodnotenie činu pri trestnom čine zanedbania povinnej výživy v zmysle ustanovenia § 138 písm. b) Tr. zák. - po dlhší čas, je vylúčené. Skutočnosť, že čin trvá dlhší čas, bola na základe použitia tohto ustanovenia druhýkrát hodnotená ako okolnosť podmieňujúca použitie kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu. Pokiaľ ide o výrok o treste, tento je neprimerane prísny a ukladaný mimo zákonnej trestnej sadzby v dôsledku nesprávneho posúdenia činu. Poukazoval na to, že predchádzajúce odsúdenia má zahladené a nemajú takú povahu, aby bolo možné na ne prihliadať v danej trestnej veci. Žiadal preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v odsudzujúcej časti a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaných odvolaní vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napádaných výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že dôvodné je len odvolanie prokurátorky. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

V prvom rade je potrebné uviesť, že odvolací súd pokiaľ sa týka výroku o vine z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b) Tr. zák. sa už námietkami obžalovaného zaoberal vo svojom rozhodnutí sp. zn. 23To/42/2013 zo dňa 12.11.2013, ktorým zrušil výrok o vine v bode 1) rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/14/2012 zo dňa 12.12.2012, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák., pričom výrok o vine v bode 2) tohto rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b) Tr. por., potvrdil. Súd prvého stupňa po vrátení veci na nové prejednanie a rozhodnutie

správne vykonal dokazovanie iba ku skutku pod bodom 1) pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. a obžalovaného oslobodil. Správne potom ukladal trest pre prečin zanedbania povinnej výživy, ktorý zostal právoplatný na základe predchádzajúceho rozhodnutia a správne v dôvodoch rozsudku sa už nezaoberal dôkazným stavom k tomuto skutku. Aj napriek tomu, že odvolací súd na základe odvolania podaného obžalovaným už nemal podklad pre opätovné preskúmanie tohto právoplatného skutku, k veci opätovne uvádza, že súd prvého stupňa tu vykonal všetky dostupné dôkazy a nielen na základe výpovedí poškodených, ale vychádzajúc aj z listinných dôkazov vo forme poštových poukážok a potvrdení o zaplatení výživného, správne zistil a ustálil skutkový stav. Nepochybil ani v právnej kvalifikácii tohto skutku, pričom odvolací súd tu poukazuje na ustálenú súdnu prax, ale najmä komentár k Trestnému zákonu, konkrétne k ustanoveniu § 138 písm. b) s odkazom na ustanovenie § 122 ods. 12 Tr. zák.

Na druhej strane odvolací súd musel prisvedčiť dôvodom odvolania prokurátorky okresnej prokuratúry spočívajúcich v tom, že súd prvého stupňa pochybil, pokiaľ obžalovanému uložený trest odňatia slobody podmiennečne odložil. Obžalovaný sa predmetného skutku zanedbania povinnej výživy skutočne dopúšťal aj v priebehu plynutia skúšobnej doby podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/32/05 zo dňa 15.06.2005, od svojho podmiennečného prepustenia odo dňa 27.04.2006 v trvaní 3 a pol roka. Ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák. potom vylučuje postup podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. a následne aj ustanovenia § 49 ods. 1 Tr. zák. Vychádzajúc z uvedeného potom odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 3 Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku celý výrok o treste a výrok o povinnosti v skúšobnej dobe zaplatiť zameškané výživné.

Keďže mu v tom nebránilo ustanovenia § 322 ods. 3 Tr. por., rozhodol vo veci rozsudkom sám tak, že pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/14/2012 zo dňa 12.12.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 23To/42/2013 zo dňa 12.11.2013 z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. b) Tr. zák. uložil obžalovanému trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby § 207 ods. 3 Tr. zák. vo výmere jedného roka. Odvolací súd totiž neprihliadol k predchádzajúcemu odsúdeniu obžalovaného Okresným súdom Prievidza zo dňa 15.06.2005 sp. zn. 1T/32/05, vychádzajúc z ustanovenia § 37 písm. m) Tr. zák., v zmysle ktorého súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať. Odvolací súd tu vychádzal hlavne z okolnosti, že k tomuto odsúdeniu došlo pred takmer 10 rokmi. Z toho istého dôvodu potom odvolací súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Odvolací súd je toho názoru, že takýto trest je trestom zákonným a spôsobilým naplniť svoj účel vyžadovaný Trestným zákonom.

Keďže odvolací súd, vzhľadom na horeuvedené závery nepovažoval odvolanie obžalovaného za dôvodné, toto potom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.